

Kütüphanecilik Reklamı

Hidayet Oktay*

21.yy reklamcılık sektörünün öne çıkacağı bir yüzyıl olsa gerek. En azından ilk çeyreğinde reklamcılık en önemli iletişim aracı olacaktır. Reklamını yapamayan kurumlar ya da işletmeler kârlılık, işlevlilik açısından geri planda kalacaklardır.

Bizim ülkemizde Orman Bakanlığı toprak kaybını önlemek için, Ulaştırma Bakanlığı trafik kazalarını önlemek için, Çevre Bakanlığı doğal yaşamı korumak, çevre temizliği için, Sağlık Bakanlığı... için reklam yapıyor. Böylece halkı eğitiyorlar. Yalnız unutulmuş ya da hesaba katılmayan bir olgu var. Bütün bu olumlu ya da olumsuz (genelde olumsuz) davranışları yapan ya da yapacak olan bizim insanımızdır. Öyleyse niçin insanımızı eğitmeyi düşünmemekteyiz? Milli Eğitimin vermiş olduğu örgün eğitimin dışında kültürel, sanatsal eğitimi niçin vermiyoruz? Belki de insanımız yanlış yaptığının farkında değildir. Kültürel, sanatsal eğitim almamış bir insanımızdan nasıl olur da çevresine, doğaya, insanlara saygılı olmasını bekleyebiliriz? Hiç sinemaya, tiyatroya, baleye, konsere, kütüphaneye gitmeyen yurttaşımızdan nasıl olur da doğayla barışık, insanları, hayvanları seven toplumsal bir yaşayış bekleyebiliriz? Bu toplumlarda bencillik, bireysellik ön plandadır. Oysa kültürel, sanatsal doyunluğa ulaşan ya da kültürel, sanatsal bilince erişen toplumlarda toprak kaybı sorunu, trafik kazaları, orman yangınları, çevre kirliliği gibi olumsuzluklar yoktur ya da çok azdır.

Öyleyse ne yapmamız gerekmektedir? Bütün Anadolu'ya sinema, tiyatro, bale, konser etkinliği götürmeyeceğimize göre ülkemizin her tarafında örgütlenmiş halk kütüphanelerine işlevlilik kazandırmalıyız. Bunu nasıl yaparız? Elbette reklamla. Bu reklam bölgesel bazda olabileceği gibi ulusal düzeyde de yapılabilir. (Belki Genel Müdürlük olmayabilir ama Türk Kütüphaneciler Derneği bu işi rahatlıkla yapabilir. 5-10 saniyelik TV reklamı sanırım unutulmuş halk kütüphanelerini yeniden anımsatacaktır).

Ülkemizin her köşesindeki halk kütüphaneleri bugün öğrencilerin ödev yaptığı birer kurum konumundadırlar. Ne yazık ki bu durumu kanıksamışlardır. Elbette öğrencilere hizmet çok önemlidir. Bugünün öğrencisi yarının yöneticisi konumunda olacaktır. Kütüphaneyle barışık yetişen bir toplumda kütüphaneler yaşamsal birer kurum olarak kalacaklardır. Biz kütüphaneci-

* Hidayet Oktay, Serik İlçe Halk Kütüphanesi Müdürlüğü'nde Kütüphanecidir.

ler dermemizin reklamını (kitap, dergi gazete gibi) iyi yapıp kurumumuza öğrencilerden farklı olarak halkımızı da çekebilirsek gelecek kuşaklar kütüphanelerden kopamazlar. Ayrıca halk kütüphaneleri kendi olanakları ile ya da belediyelerle işbirliği yaparak sinema günleri, tiyatro temsilleri, konserler düzenlemeli ki halk, kütüphanelerin vaz geçilmez bir kurum olduğunu anlasın.

Unutmayalım ki 21.yy 3. kitlesel devrimin gerçekleşeceği zaman dilimi olacaktır. (İnsanlık tarım devrimini, sanayi devrimini yaşadı. Sırada bilim ya da teknoloji devrimi vardır). Bilim devriminin filizlenip gelişeceği ortamlar kütüphaneler-bilgi merkezleri olacaktır. Bu açıdan bakınca gelecek, reklamcılıkla kütüphanecilik mesleğini zorunlu olarak ön sıralara doğru itmektedir. Biz kütüphaneciler ya mesleğimizi kalkındıracağız ya da mesleğin ağır yaptırımları altında ezilip kalacağız.

Sanırım mesleği kalkındırmak ağır basacaktır. İşe en küçük birimimizden başlamalı. Elimizdeki dermenin halka duyurulması ile halkı kütüphaneye çekmeli, halkı bilgilendirmeliyiz. Böylece kendi kurumumuzun bölgesel reklamını da yapmış oluruz. Bu reklam halkaları katlanarak Genel Merkeze kadar ulaşacaktır. Saygılarımla...